

er lidt uheldigt, naar de gør det. Derfor tror jeg, man hellere maa give Husmandskreditforeningerne den lange Amortisationstid, saaledes at de helt ud kan nyde godt af de Fordele, som Statsgarantien byder.

Sluttelig vil jeg nævne, at i Folketinget blev der ført en Forhandling om Stationsbyhuse, Huse uden Jord og Huse med Jord, og der blev stillet et Forslag om, at Huse i Stationsbyer, som ikke havde mindst $\frac{1}{2}$ ha Jord, ikke maatte komme med, hvis de kom højere end til 10,000, hvorimod man ikke havde noget imod at gaa til 12,000 for dem, der havde større Jordtilliggende, et Forslag, som jeg i og for sig synes ikke var saa galt. Det kan godt være, at det har praktiske Vanskeligheder at gennemføre det, saa at der kommer en Uensartethed frem, som man ikke skal have, men jeg synes, at der er noget, der taler for det Forslag, det er ligesom mere i Overensstemmelse med den oprindelige Mening med Loven, hvorfor jeg synes, der er Grund til at overveje et saadant Forslag. Ellers har jeg ingen Indvendinger at gøre, men skal anbefale Lovforslaget.

Brandes: Jeg skal gøre de Bemærkninger, jeg har at gøre angaaende dette Lovforslag, saa korte som muligt. Jeg har det Indtryk, at det høje Ting ikke skænker denne Sag Opmærksomhed, eller i alt Fald, at dets Opmærksomhed er andetsteds end just ved denne Sag.

Rent formelt fremtræder dette Forslag saaledes, at man kun kan beklage dem, der skal studere det, hvis det ikke just er Jurister og Kreditforeningsfolk. Der er ingen Lægmand, der vil begribe et eneste Ord af, hvad der staar i dette Lovforslag, saaledes som det er kommet fra Ministeriet og vedtaget i Folketinget. Men det er ganske vist ogsaa blevet stillet i Udsigt gennem en ny § 5, der blev vedtaget i Folketinget ved tredie Behandling, at hvis dette Lovforslag vedtages, vil det resultere i en helt ny Kodifikation af de mange Love, der er givne om de to Husmandskreditforeninger. Dette beroliger min Samvittighed; ellers vilde jeg sige, at det gaar dog vist ikke an at vedtage i dette høje Ting et Lovforslag i den Form, der her foreligger fra Folketinget.

Ved selve Indholdet af Lovforslaget har jeg mange Betæneligheder, og jeg har forstaaet de to ærede foregaaende Talere saaledes, at de i Virkeligheden ogsaa havde adskillige Betæneligheder, men de søgte at overvinde dem saa godt, de kunde.

Man maa vel huske, at det, det her drejer sig om, er Kreditforeninger, som har Statsgaranti for Renten af deres Obligationer, og den Paastand, jeg har set et æret Medlem af Folketinget fremsætte, at det aldeles ikke betyder noget for Kreditforeningerne og deres Obligationer, at der er Statsgaranti, vil jeg til det yderste modsige. Et andet æret Medlem af Folketinget sagde da ogsaa, at man skulde bare prøve paa at tage Statsgarantien bort, saa vilde man se, hvad det kom til at betyde. Jeg tror, at man maa give dette Medlem af Folketinget Ret i, at hvis man forsøgte noget saadant, skulde det vel vise sig, at Statsgarantiens Borttagelse vilde have noget at betyde, i alt Fald for Obligationernes Kurs. Naar Renten af Husmandskreditforeningernes Obligationer er garanteret af Staten, saa vil dette næsten sige det samme som, at det er Statsobligationer. Der er i Virkeligheden ikke stor Forskel paa en Obligation udstedt af den danske Stat og en Obligation udstedt af en Kreditforening, men med Renten garanteret af Staten. De, som husker disse Kreditforeningers Begyndelse, vil vide, at i nogle Aar var det saaledes, at Folk ikke havde lagt Mærke til Statsgarantien, og at derfor Obligationerne stod lavt, indtil pludselig Opmærksomheden blev henvendt paa dette meget væsentlige og vigtige Punkt. Saa steg Kursen, og nu er det i alle Tilfælde saaledes, at Kursen er paavirket af dette, at Staten har garanteret Renten.

Naar man behandler et Lovforslag som dette, maa man tillige erindre, at disse Obligationer er indførte i Udlandet, og at Udlandet vil tage noget Hensyn til, hvad vi foretager os med Hensyn til Husmandskreditforeningerne og deres Obligationsudstedelsesret. Derfor er jeg betænkelig ved de Ændringer, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag. Mine Betæneligheder er af forskellig Art ved de forskellige Bestemmelser.

Jeg kan nogenlunde gaa med til Bestemmelsen om at sætte Taksationssummen op fra 10,000 Kr. til 12,000 Kr., endskønt man derved noget kommer udenfor den Ramme, som var tænkt for Lovens Virksomhed, da den i sin Tid gaves for de to Husmandskreditforeninger. Man kommer noget udenfor den Klasse af Medborgere, som man vilde hjælpe, for man vilde jo hjælpe dem, idet man gav dem baade en Rentegaranti og en Refusion fra Statskassens Side af Taksationsomkostningerne. Naar man nu gaar op til 12,000 Kr., faar man sikkert